

Cẩm Nang Chính Sách của Biện Lý – Mở Đầu

Ngày Hiệu Lực:

1 Tháng Ba, 2018

Mục Đích

Dịch vụ công tố độc lập, công bằng và hiệu quả là điều thiết yếu của nền pháp trị. Hệ thống tư pháp được tăng cường bằng các nguyên tắc hướng dẫn chính sách được soạn thảo kỹ càng, để giúp Biện Lý trong những quyết định khó khăn của họ cho quyền lợi công cộng.

Cẩm Nang Chính Sách của Biện Lý hướng dẫn cả tổng quát lẫn các trường hợp cụ thể cho Biện Lý để họ thực thi nhiệm vụ, gồm cả việc cứu xét những loại truy tố cơ bản như thẩm định tội truy tố, các biện pháp thay thế, và thảo luận giải quyết.

Các chính sách này là tài liệu công. Các chính sách này được đưa ra để nâng cao mức độ minh bạch.

Cẩm nang này giúp giải thích cách cung cấp dịch vụ công tố và các biện lý thực thi quyền độc lập hiến định của họ như thế nào cho quyền lợi công cộng trong mỗi vụ.

Cẩm Nang Chính Sách của Biện Lý không phải là pháp luật. Cẩm nang này không phải để thay thế *Bộ Hình Luật, Hiến Chương Các Quyền và Quyền Tự Do của Canada* hoặc bất cứ đạo luật thích ứng nào khác và cẩm nang này cũng không phải để cố vấn pháp lý cho người dân hoặc thành lập bất cứ quyền nào có thể được luật pháp thực thi trong bất cứ tiến trình pháp lý nào.

Ý nghĩa từ ngữ

Dịch Vụ Công Tố BC là Ban Công Lý Hình Sự của Bộ Tổng Chương Lý (Tư Pháp) (cũng được gọi là “Ban”). Các từ ngữ này có thể được dùng hoán đổi nhau trong suốt Cẩm Nang Chính Sách của Biện Lý. Thêm nữa, bất cứ trường hợp tham chiếu chính sách nào trong cẩm nang là cũng là tham chiếu chính sách của Dịch Vụ Công Tố BC, trừ phi được nói khác rõ ràng.

Trong Cẩm Nang Chính Sách của Biện Lý, cũng có khác biệt quan trọng giữa “nên” và “phải”:

“Biện Lý nên” có nghĩa là Biện Lý thông thường sẽ áp dụng các nguyên tắc hướng dẫn chính sách, trừ phi họ quyết định là các quyền lợi của công lý đòi hỏi phải đưa ra một quyết định không phù hợp với nguyên tắc hướng dẫn chính sách đó.

“Biện Lý phải” là một chi thị của Phụ Tá Phó Tổng Chương Lý (ADAG) theo đoạn 4(3) của *Đạo Luật Biện Lý*.

Viễn Kiến, Sứ Mạng, và Giá Trị

[Viễn Kiến, Sứ Mạng, và Giá Trị](#) của Ban này được kết hợp vào việc thành lập và diễn giải chính sách của Ban. Những yếu tố này cung cấp nền tảng hướng dẫn tất cả nhân viên của Ban này khi thực thi nhiệm vụ và trách nhiệm của họ.

Trách Nhiệm của Ban

Theo *Đạo Luật Biện Lý*, R.S.B.C. 1996, c.87, Ban này có trách nhiệm phê chuẩn và thi hành, thay mặt cho Chính Phủ, tất cả những vụ truy tố và kháng cáo hình sự và theo quy định nếu không thuộc thẩm quyền của Chính Phủ Canada. Ban này thuộc quyền điều hành của Phụ Tá Phó Tổng Chương Lý (“ADAG”), vốn được chỉ định làm phó hợp pháp của Tổng Chương Lý theo đoạn 3(2) cho các mục đích của *Bộ Hình Luật*. ADAG là người chỉ định hoặc bổ nhiệm các Biện Lý, cố vấn pháp lý *đặc biệt*, và các biện lý đặc biệt để phê chuẩn và thi hành những vụ truy tố và kháng cáo, cho Chính Phủ.

Đạo Luật Biện Lý cũng chi phối mối liên hệ giữa Ban này và chính phủ qua Tổng Chương Lý và dành cho Ban này quyền độc lập đáng kể để thực thi trách nhiệm của họ. Đạo luật này đòi hỏi bất cứ chi thị nào của Tổng Chương Lý về chính sách của Ban hoặc về những vụ công tố cụ thể đều phải bằng văn bản, và có thể được tờ BC Gazette ấn hành. Đồng thời, đạo luật này cũng quân bình quyền độc lập đó với trách nhiệm phải gánh chịu.

Vai Trò của Biện Lý

Biện Lý đã được tòa án gọi là “đại diện công lý.” Các nhiệm vụ của họ đã được gọi là “*có tính cách một phần như* tư pháp.” Biện Lý phải hành xử quyền tự định đoạt của họ công bằng, vô tư, thành tâm, và theo đúng các tiêu chuẩn đạo lý cao nhất. Các yếu tố chính trị, cá nhân, và riêng tư không được ảnh hưởng đến cung cách công tố của biện lý. Vai trò và nhiệm vụ của Biện Lý trong hệ thống công lý của chúng ta được tòa án miêu tả như sau:

Vai trò của biện lý không gồm bất cứ ý niệm thắng thua nào cả; nhiệm vụ của họ là nhiệm vụ công mà trong cuộc sống dân sự không có vai trò nào được giao phó trách nhiệm cá nhân nhiều hơn vậy. Nhiệm vụ này phải được thực thi với nhiều hiệu năng trong ý thức thấm nhuần nhân phẩm, mức độ nghiêm chỉnh và công bằng của tiến trình tư pháp.

(R v Boucher (1954), 110 CCC 263 (SCC) at 270, Rand J.)

Trong việc điều hành công lý, Biện Lý giữ một vai trò tối quan trọng cho tòa án và cộng đồng. Biện lý Chính Phủ phải thi hành nhiệm vụ trước những mối đe dọa và toan tính hăm dọa ... Biện lý Chính Phủ phải là biểu tượng công bằng, nhanh chóng tiết lộ tất cả các dữ kiện hợp lý nhưng phải hết sức thận trọng để ý đến nền an sinh và an toàn của các chứng nhân. Tòa án kỳ vọng biện lý Chính Phủ phải như vậy. Cộng đồng xem biện lý Chính Phủ là

*biểu tượng quyền hành và là phát ngôn viên cho cộng đồng trong những vấn đề hình sự ...
Tòa án và công chúng đặt lòng tin nhiệm cao độ vào biện lý Chính Phủ.*

(R v Logiacco (1984), 11 CCC (3d) 374 (Ont CA), per Cory JA)

Nền Pháp Trị

Khi cung cấp dịch vụ công tố, Ban này chịu chi phối và phải tuân hành nền pháp trị. Nền pháp trị mặc nhiên xem, và thật ra hiến pháp đòi hỏi, là khi áp dụng luật pháp, thẩm phán và bồi thẩm trong những vụ hình sự sẽ thẩm định vô tư các bằng chứng được trình bày với họ, kể cả lời khai của các chứng nhân, và tất cả mọi người đều bình đẳng trước pháp luật. Khi thi hành vai trò của họ là những người đại diện công lý *có tính cách một phân như* tư pháp, Biện Lý có nhiệm vụ phải biết và tôn trọng cả hai nguyên tắc này và chuyên tâm áp dụng mà không ân sủng, có thành kiến, hoặc thiên vị. Đặc biệt là, Biện Lý sẽ thẩm định ưu điểm của mỗi vụ dựa trên giả định là thẩm phán hoặc bồi thẩm và bồi thẩm cũng sẽ hành động theo các nguyên tắc này.

Chính Sách Quân Bình và Quyền Tự Định Đoạt Truy Tố

Mục đích chính của chính sách này là để trợ giúp Biện Lý khi họ quyết định về các vấn đề cơ bản. Các chính sách cụ thể phản ánh các quyền lợi công cộng thích ứng và quy định một khuôn khổ để thực thi quyền tự định đoạt. Biện Lý nhờ cố vấn thêm và phê chuẩn khi thích ứng. Các chính sách cũng phản ánh hệ thống pháp lý chi phối mức độ và việc tự định đoạt truy tố đúng đắn.

Ngay cả Biện Lý thật tâm niên vẫn sẽ nhờ đồng nghiệp cố vấn và, khi có đòi hỏi của chính sách, phải được nhân viên giám sát phê chuẩn. Bối cảnh pháp lý vẫn luôn luôn thay đổi: luật pháp và hệ thống pháp lý, kỹ thuật, quy luật tòa án, và thủ tục. Tham khảo chính sách có thể giúp được nhiều trong các lãnh vực hành nghề hoặc thủ tục không quen thuộc.

Quyền tự định đoạt truy tố có bối cảnh hiến pháp và lịch sử. Quyền này chỉ được hành sử trong khuôn khổ truyền thống và hệ thống pháp lý của chúng ta. Là các đại diện được Tổng Chương Lý chỉ định, Biện Lý phục vụ trong một hệ thống công lý lớn hơn và áp dụng khả năng chuyên môn của họ trong khuôn khổ những vụ tiền lệ được để lại từ hệ thống pháp lý đã có từ mấy trăm năm qua.

Tổng Chương Lý là người có trách nhiệm sau cùng về tất cả những vụ công tố trong tỉnh bang này, và phải chu toàn vai trò hiến định này theo cung cách độc lập và thận trọng. Tổng Chương Lý ủy nhiệm cho Biện Lý để thực hiện vai trò công tố này thay mặt cho Tổng Chương Lý. Tổng Chương Lý giám sát nhiệm vụ này, và do đó, chịu trách nhiệm với Lập Pháp về tất cả mọi trường hợp hành sử quyền công tố.

Biện Lý làm việc độc lập theo nghĩa là họ hành sử cùng quyền tự định đoạt độc lập có sẵn trong vai trò của Tổng Chương Lý. Tuy nhiên, là đại diện của Tổng Chương Lý, Biện

Lý không thể ràng buộc Tổng Chương Lý vào trách nhiệm bất khả hoàn khi hành sử quyền tự định đoạt của họ.

Chính sách quy định trách nhiệm mà Tổng Chương Lý phải chịu và cách áp dụng có nguyên tắc quyền tự định đoạt công tố. Xét cho cùng thì chính sách có mục tiêu nâng cao lòng tin của công chúng vào hệ thống công lý.

Mặt khác, việc hành sử đúng mức quyền tự định đoạt công tố cũng không đòi hỏi hoặc tán thành việc áp dụng mù quáng chính sách này cho mỗi quyết định. Chính sách là để hướng dẫn, nhưng không thể và không nên chỉ định kết quả trong mỗi vụ. Biện Lý cần đưa ra các quyết định thích hợp với hoàn cảnh cá biệt của mỗi vụ.

Chính sách có thể cần phải xét đến các yếu tố cụ thể về quyền lợi công cộng hoặc đòi hỏi phải tham khảo với nhân viên thâm niên nào đó của Ban này hoặc xin phê chuẩn trong những trường hợp thích hợp. Tuy nhiên, chính sách không nên trói buộc hoàn toàn việc Biện Lý hành sử quyền tự định đoạt công tố. Duy trì tính cách độc lập của vai trò đại diện công lý thật quan trọng. Vì thế, rất ít chính sách có ghi chỉ thị bắt buộc. Khi có thì cũng thường dành chỗ để cứu xét các yếu tố đặc biệt để bảo đảm việc hành sử quyền tự định đoạt có thể cứu xét đúng mức tất cả các yếu tố ảnh hưởng đến một vụ cụ thể. Ngay cả khi các chính sách không quy định như thế rõ ràng, Biện Lý đều luôn luôn có thể xin phép ADAG để không áp dụng chính sách nếu, khi hành sử quyền tự định đoạt công tố của họ, Biện Lý thấy là cần thiết hầu bảo đảm có được kết quả chính đáng công bằng.